

habitus

Yayımcı Melike Karakartal
mkarakartal@hurriyet.com.tr

Soğuk mevsime renkli veda

Kış sıkıntısını atmanın en iyi yolu renklerle oynamaktır. Bahar ise o renklerle eğlenmenin zamanı... Unutmayın renk seçiminde yanlışlar yoktur, sadece kişisel ifade biçimleri vardır.

Hella'dan renkli tavsiyeler

Bauhaus'çılar "İşlev biçimde önce gelir" derdi, modernizm ise "Duygu işlevden önce gelir" diyor. Doğru ya, çok kullanışlı ama içinde bulunmaktan nefret edeceğimiz bir evde niçin yaşayalım ki? Hella Jongerius, bu konuya en çok kafa yoran tasarımcıların başında geliyor malumunuz. Konu renk olunca onun kapısını tıklıyoruz.

Bakınız kendisi renk konusunda hangi ipuçlarını veriyor, kulağa küpe etmeli:

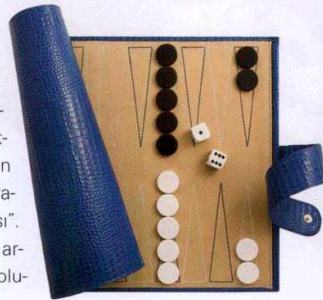
- Tek bir renk, renk değildir. Bir rengin gerçek niteliği, başka renklerle iletişime geçtiği zaman ortaya çıkar. Küçük değişiklikler dramatik etkiler yaratabilir.
- Yüzeyin parlak ya da mat, dar ya da geniş olması rengin ifadesini etkiler. Bir renk koleksiyonunun top-

lam ifadesi, renk, materyal ve boyutun birleşiminden oluşur.

- Katmanlardan oluşan bir renk, rengi büyüleyici kılar. Gece başka görünür, gündüz başka.
- İç mekânlar için öncelikle yer döşemesinin oturma grubunuz ile olan uyumunu düşünün. Diğer objeleri de doğal bir refleksle bu ortama uyacak renklerde seçeceğinizi göreceksiniz.
- Objeler küçüldükçe renk vurgulanır artar. Ve en önemlisi:
- Renkler kişiseldir. Renk seçiminde yanlışlar yoktur, sadece kişisel ifade biçimleri vardır. İyi bir renk kütüphanesinin büyük yardımı olur. Deneyin, göreceksiniz!

Rulo tavlâ!

Hayır, ısrar etmeyin, tavlâyı dijital ortamda oynamayacağım! Bir şey de eski usul kalsın canım! Bakınız, durmaksızın arzu nesneleri üreten Smythson'un Cerulean koleksiyonundan dijital dünyaya meydan okuyan bir "seyahat tavlâsı". Oynuyorsunuz, yeniyorsunuz, hemen ardından tavlâyı rulo yapıp rakibinizin kolu-nun altına sıkıştırarak eğleniyorsunuz...

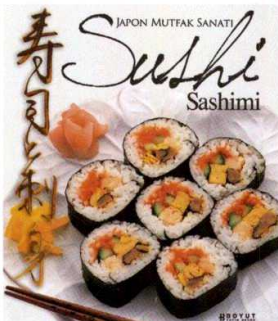
Süper fikir!

Şu iki hadiseye dikkatinizi çekiyorum. Akıllar güzel çalışıyor, bravo. Buyurunuz: Süper fikir no.1: Bazen kendimizi "ufak", "küçükçük", "kainattaki önemsiz bir nokta" gibi hissetmeye ihtiyacımız var. Ne zaman biliyor musunuz? Yaşadıklarımız gözümüze çok büyük göründüğünde. Günlük sıkıntıların içinde boğuluyorsunuz gibi geldiğinde... Peki insan kendini nasıl "küçük" hisseder? Bir hatırlayın bakalım, uçağa bindiğinizde, yaşadığınız yer kibrit kutusu, insanlar da karınca büyüklüğünde kaldığı zaman aklınıza ne geliyor? Bingo! Bu duvar kağıdını tasarlarken Ferm Living'in de aynı rahatlatma hissi peşinden koştuğuna eminim. Duvarda Google Earth... Neden olmasın? www.tefrish.com

Super fikir no.2: Pratik Depo'yu duymadıysanız hemen www.pratikdepo.com adresini bir kenara not alın çünkü tatile çıkarken, taşınırken ya da herhangi bir eşyanızı koyacak yer bulamadığınızda çok iyi bir adres olacak. Nasıl değerli eşyalarınızı ya da paranızı bankaya bırakıyorsanız sistem aynen öyle çalışıyor. Bu arkadaşlar, beyaz eşya, antika, dekorasyon malzemesi hatta ve hatta kıyafetlerinizi sizin için saklıyor. Şahane!

"Ben sushiden anlarım!"

Şarap kültürü olmadığı halde anlıyormuş gibi yapanlardan sonra bir de başımıza "suşi" ciler çıktı! Hayır yani, herkes her şeyden anlamak mecburiyetinde değil ama madem hal böyle, göğsünü gere gere "ben anlamam koy oradan bir karışık suşi" diyeceksin arkadaş! Numaraya son! İşte bu numaracı arkadaşlara müjdem veriyorum. Kendilerine Boyut Yayıncılık'tan çıkan "Japon Mutfak Sanatı: Sushi, Sashimi" isimli kitabı öneriyorum. Her gün 6 sayfa okursanız on beş günde sushi konusunda hava atacak kıvama gelirsiniz. Sonra sınav yapacağım.